

ПРЕАМБУЛА ЩОДО ПРОФЕСІЙНОГО ПОЗИЦІОНУВАННЯ ПРОЕКТНИХ МЕНЕДЖЕРІВ

Ширяєва Н.Ю.

Одеська державна академія будівництва та архітектури

Суть авторських тез продовжує думку науковців та практиків щодо рівня якості підготовки проектних менеджерів, але не в розрізі переліку їх компетенцій, якими на виході з вищого навчального закладу випускник повинен вже професійно володіти. Проте, у більшості випадків зворотного зв'язку від зацікавлених сторін (= держави, виробництва, наукових організацій та інших замовників послуг вищих навчальних закладів) простежуються незадовільні відгуки, суть яких одна - кінцевий результат освітньої діяльності ВНЗ не відповідає затребуваним вимогам, і не тільки на адресу випускників - проектних менеджерів. Більш того, усі ми добре знаємо ретро-метафору «забудь усе, чому навчали», коли її озвучують молодому працівнику, який тільки що закінчивши ВНЗ, адаптується до виробничих умов виконання своїх перших «справжніх» функціональних обов'язків, до іншого інтелектуального, фізичного і часового навантаження. У проведених дослідженнях теоретично виявлено залежність рівня якості підготовки кадрів не тільки від умов (у т.ч. якісного рівня (ред. Н.Ю. - *науково-виробничого та педагогічного досвіду*) професорсько-викладацького складу, навчально-методичного забезпечення, оснащеності матеріально-технічної бази та ін.), які гарантує вищий навчальний заклад для вступників, але й від внутрішньої обізнаності та стратегічного розуміння самого вступника [1]: якій спеціальності/професії він вчиться та яким внутрішнім потенціалом він володіє (ред. Н.Ю. - *мабуть у цьому сенсі дуже важливою є роль батьків - який посил має їх дитя*); яку посаду він може обіймати, отримавши певну кваліфікацію; як досягти бажаного у майбутньому, маючи не тільки диплом магістра, але й зробити корисним для суспільства свій головний козир - власний інтелектуальний капітал, накопичений та розвинутий завдяки навчанню у вищій освіті. Маючи певний досвід роботи у вищій освіті, не тільки безпосередньо у навчальному процесі, автор тез завжди обговорює ці

питання зі студентами. Так, наприклад, по результатам щорічного опитування першокурсників на тему «Чому Ви обрали напрям підготовки Менеджмент?» тільки 10% студентів обізнано відповідають, що вони внутрішньо відчують захопленість саме наукою менеджмент; в інших випадках зазвичай розпливчаті мотиви вступу - «модна» професія, «модний ВУЗ», «пощастило» з прохідним балом на бюджетне місце; рідше - рада батьків, навчаються друзі на цій спеціальності та інші. Окрема історія, як потім ці студенти навчаються. Нажаль, така тенденція простежується і по інших спеціальностях, «Управління проектами» тощо. Доречно у цих тезах нагадати позицію авторів у праці [2], в якій пропонується ввести в навчальний план шкільної загальної освіти дисципліну «Управління проектами». Автор тез вважає таку пропозицію недоцільною, тому що спеціальність «Управління проектами» є специфічною категорією та при цьому освітньо-кваліфікаційного рівня «Магістр». Підкреслення визначає рівень складності як самої науки управління проектами, опанувати яку можуть не всі (принанні з практичної точки зору), так і складності магістратури, адже цей рівень визначається потенційною схильністю вступника до проведення наукових досліджень, вміння здійснювати пошук, аналізувати та пропонувати свої ідеї для бізнес-виробництва, науки, інших стейкхолдерів. Таким чином, вочевидь становиться зрозумілим, що скритим підґрунтям від'ємного зворотного зв'язку «споживач - вищий навчальний заклад» може бути необізнаність вступниками у вищу освіту внутрішніх і зовнішніх соціально-рольових характеристик, тобто його майбутнього професійного позиціонування як проектного менеджера.

Список літератури:

1. Ширяєва Н.Ю. Роль практики «Вступ до фаху» у формування фахівців у сфері менеджменту: матеріали XVI міжн. наук.-метод. конф. [Управління якістю підготовки фахівців]. - Одеса: Одеса, 2011. – С. 186-187.

2. С.Д. Бушуєв, С.И. Неизвестный. Жизненный цикл менеджера проектов в современном мире: зб.наук.праць «Управління розвитком складних систем» / гол. ред. П.П. Лізунов. - Вип. 6. - 2011. - С. 10 - 23.